

נזיר ח

משנה.

מקרה	הדין
הריני נזיר כשער ראשי, וכעפר הארץ, וכחול הים	הרי זה נזיר עולם, ומגלח אחת לשלשים יום
הריני נזיר מלא הבית או מלא הקופה בודקין אותו	אם אמר אחת גדולה נזרתי - נזיר ל' יום ואם אמר סתם נזרתי - רואין את הקופה כאילו היא מלאה חרדל, ונזיר כל ימיו.
הריני נזיר מכאן עד מקום פלוני	אומדין כמה ימים מכאן עד מקום פלוני, • אם פחות מל' יום - נזיר ל' יום, • ואם לאו - נזיר כמנין הימים.
הריני נזיר כמנין ימות החמה	מונה נזירות כמנין ימות החמה, אמר רבי יהודה: מעשה היה, כיון שהשלים מת.

רואין את הקופה כאילו מלאה חרדל, ונזיר כל ימיו.

קושי: ואמאי? וליחזייה כאילו מלאה קישואין ודלועין, ותיהוי ליה תקנתא!

תירוץ 1: אמר חזקיה: במחלוקת שנויה, ור"ש היא, דאמר: אדם מכניס את עצמו לדבר

שספיקו חמור מודאי; דתניא: **הריני נזיר ע"מ שיהא בכרי זה מאה כור, והלך ומצאו שנגב או**

שאבד - ר"ש אוסר, שספק נזירות להחמיר; ר' יהודה מתיר, שספק נזירות להקל.

תירוץ 2: רבי יוחנן אמר: אפילו תימא רבי יהודה, התם לא נחית ליה לנזירות, הכא נחית ליה לנזירות, במאי לסלוקיה מיניה?

קושי על תירוץ ר' יוחנן: אמאי לא? ליחזיה לקופה כאילו מלאה קישואין ודלועין, ותיהוי ליה תקנתא! הא ס"ד, נזירות הוא דקביל עילויה,

תירוץ: דר' יהודה סבר לה כרבי; דתנן, **רבי אומר: אין זה מגלח אחת לשלשים יום,**

ואיזהו שמגלח אחת לשלשים יום? האומר [הרי] עלי נזירות כשער ראשי, וכעפר הארץ,

וכחול הים. – נזירות אחת ארוכה (ולכן אין דרך לצאת ממנה)

קושי 1 על התירוץ: ורבי יהודה מי סבר לה כרבי? והתנן: **הריני נזיר כמנין ימות**

החמה וכו', א"ר יהודה: מעשה היה וכיון שהשלים מת;

• אא"ב נזירות קא מקבל עליה, היינו טעמא דכיון דהשלים מת,

• אלא א"א חדא נזירות קבל עילויה, מי הוי השלמה כלל?

קושי 2 על התירוץ: ועוד, מי סבר לה כרבי? והא תניא, **רבי יהודה אומר: הריני נזיר**

מנין הילקטי קיץ, ומנין שבלי שמיטה - מונה נזירות כמנין הילקטי קיץ, וכמנין שבלי

שמיטה!

תירוץ לקושיות: מנין שאני.

קושי על התירוץ: ומי שאני ליה לרבי מנין? והתניא: **הריני נזיר כמנין ימות**

החמה - מונה נזירות כמנין ימות החמה, כימי הלבנה - מונה כימי הלבנה; רבי

אומר: עד שיאמר נזירות עלי כמנין ימות החמה וכמנין ימות הלבנה!

תירוץ: רבי יהודה סבר לה כותיה בחדא ופליג עליה בחדא;

• סבר לה כותיה בחדא, נזירות קביל עילויה (חרדל – נזירות אחת ארוכה),

• ופליג עליה בחדא, דאילו רבי יהודה שני ליה מונה, ורבי לא שני ליה מונה (מניין=נזירות נפרדות).

